

סקיצות תל-אביביות

ג. התנגשות

פתאם הלילה מתאים,
הרחוב פולט שריקה חדה
והבתים על ראשיהם
חובשים כובעי פלדה.

קריאת „הפון!..“ וגב נכסף
בצפית אסון דרוכה...
וכלב רע עובר ביעף
מאדרקה אל מדרכה.

ובלי לדעת אין איך
ובלי לקרא:

— תדל!

— עצר!

הכל לפתע מתהפך
אל מערבלת בלייל שחור.

ברק חולף בין קץ לקץ
ואין אחד מספיק לראות
איך איש בבשר אחרו נועץ
את כל שגיו המזוהרות...

איך מי את מי רוחץ בדם,
איך מי בעקבים נדרס,
איך אוטו נר אוסף אותם...
וקס.

בפקר שוב שקט הרחוב
ופני העתונים חנורים —
דבר מה רקוב, דבר מה לא טוב
בארץ העברים.

אלה נון